

statě Šu 522 tr. zák., do níž spadalo by také již pouhé vyzývání k účasti ve hře hazardní, má se věc jinak, jde-li o vyzývání za použití prostředku lstivého, uvádějícího vyzvaného, v omyl o povaze spoluhráčů, vycházejících přímo na to, aby ho za využití své nepoměrně vyšší zběhlosti ve hře — jiných lstivých, podvodných prostředků rozsudek ovšem v tomto případě nezjistil — bezpečně obehrali a tím na majetku poškodili. Je-li lstivým předstíráním nebo jednáním ve smyslu Šu 197 tr. zák. každé k oklamání jiného čelící nebo jeho omylu využívající chování pachatelovo podle okolností případu způsobilé, oklamati (sb. víd. 4129; viz též sb. nejv. čs. soudu č. 293), nelze shledati právně pochybeným, shledal-li soud nalézací takové podvodné jednání i v tom, že obžalovaní v úmyslu uvedeném oklamali Floriána K-a, vzbudivše v něm úmyslně omyl, že jsou hráči neobratnými, a přiměvše ho tak k tomu, aby se s nimi pustil do hazardní hry. Že snad Florián K. pustil se do hry hazardní v domněnku, že sám snadno může obžalované obehřati, nemění ničeho na trestní odpovědnosti obžalovaných, ježto jejich podvodné jednání zůstalo by i pak trestným, kdyby poškozený sám byl měl úmysl využití na jich škodu jejich předstírané mu neobratnosti (§ 4 tr. zák.). Byť i tedy nebylo správné dovolávání se předpisu Šu 201 e) tr. zák., přece jen odsouzení pro podvod samo nelze uznati právně pochybeným, a stačí rozsudek vypuštěním tohoto Šu, jinak bezvýznamným, opravit, ostatek však jej ponechati v platnosti.

Čís. 1210.

Všeobecných zásad o spolupachatelství dlužno použití i při Šu 411 tr. zák.

(Rozh. ze dne 7. května 1923, Kr II 231/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti stát. zastupitelství do rozsudku zem. trest. soudu v Brně ze 30. ledna 1922, pokud obžalovaní Leopold Z., Rudolf Č., Ludvík D., Josef K., Ambrož B., Ferdinand, správně František P., Josef J., Antonín L., Antonín Z. a Osvald G. byvše sprostěni dle Šu 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin dle Šu 93 tr. zák. a nebyli jim ani uznáni vinnými přestupkem lehkého poškození na těle dle Šu 411 tr. zák., zrušil napadený rozsudek, sprostující jmenované obžalované i pro přestupek poškození na těle dle Šu 411 tr. zák., a ve výroku odsuzujícími obžalované Leopolda Z-a, Rudolfa Č-a, Ludvíka K-a a Ambrože B-a pro přestupek proti bezpečnosti cti zlým nakládáním dle Šu 496 tr. zák. a vrátil věc příslušnému nyní okresnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Soud nalézací, sprostiv uvedené obžalované z obžaloby pro zločin dle Šu 93 tr. zák., do níž poškození na těle, Karlem Š-a utrpěné, pojato bylo jako okolnost, vyšší trestnost podmiňující, odepřel též odsouzení pro toto úmyslné poškození dle Šu 411 tr. zák., poněvadž nebylo doká-

záno, k d o z uvedených obžalovaných při násilném jednání, proti Karlu Š-ovi účastněných, mu tato poranění, jinak dle Šu 411 tr. zák. kvalifikované, způsobil. Právem označuje zmateční stížnost státního zastupitelství výrok ten dle Šu 281 čís. 9 a) tr. ř. jako právně pochybený. Neboť třebaže zásady Šu 157 tr. zák. nelze použít na případy Šu 411 tr. zák., přece zůstávají vešobecné zásady o spolupachatelství i v případech Šu 411 tr. zák. v platnosti. Nesměl proto soud nalézací odmítnouti odsouzení obžalovaných, o něž jde, pokud nezjistil, že není u nich podmínek spolupachatelství, to tím méně, any výsledky hlavního přeličení na spoličinnost a na společný zlý úmysl a vědomé spolupůsobení za týmž cílem (spolupachatelství) poukazovaly. Bylo proto rozsudek zrušiti nejen pokud se týče osvobozující části rozsudku, nýbrž i co se týče odsouzení obžalovaných Leopolda Z-a, Rudolfa Č-a, Ambrože B-a, Ludvíka D-a, Josefa K-a pro přestupek dle Šu 496 tr. zák. V tomto případě totiž u těchto pěti právě uvedených obžalovaných nejedná se ani o reální ani o ideální souběh dvou trestných činů, ježto činem jejich nebylo současně zasaženo více právních statků a nespáchali tito obžalovaní několika jednáními několik trestných činů. Čin, jehož pět uvedených obžalovaných se dopustilo, jest buďto přestupkem dle Šu 411 tr. zák. nebo přestupkem dle Šu 496 tr. zák. Uzná-li proto přestupkový soud ohledně Leopolda Z-a, Rudolfa Č-a, Ludvíka D-a, Josefa K-a a Ambrože B-a na přestupek dle Šu 411 tr. zák. ve smyslu shora dovozeného spolupachatelství, je přestupek soukromožalobní dle Šu 496 konsumován, neshledá-li však v jednání jejich přestupku Šu 411 tr. zák., pak výrok ohledně jejich odsouzení dle Šu 496 tr. zák. byl by správným a bylo by pak spolupachatelství, o němž byla řeč, vzíti v úvahu pouze u ostatních pěti obžalovaných.

Čís. 1211.

Pod skutkovou podstatu přečinu dle Šu 303 tr. zák. spadá též promlouvání duchovního při kázání o poměru státu (politických stran) k církvi, aniž se vyhledává, by brojeno bylo proti politickým stranám.

(Rozh. ze dne 11. května 1923, Kr II 461/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním ličení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uh. Hradišti ze dne 19. května 1922, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti veřejnému pokoji a řádu dle Šu 303 tr. zák. a čl. I. zákona ze dne 20. února 1919, čís. 111 sb. z. a n.

Důvody:

Zmatek podle Šu 281 čís. 9 a) tr. ř. provádí stěžovatel tvrzením, že ve zjištěném jeho výroku, který pronesl při kázání, odbývaném dne 28. srpna 1921 před polední mší v H.: »jedná-li se o boj proti Bohu a církvi, jdou všechny politické strany svorně, v tom okamžiku nasazují si černé brýle, by neviděly na sobě politickou špínu, kterou si jindy